

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری

پایان نامه کارشناسی ارشد
رشته زیست شناسی سلولی و مولکولی

بررسی اثر پلیمر polyHEMA به عنوان بستر کشت سلولی بر روی مورفولوژی، رشد و تمایز سلول های پوششی رنگدانه دار شبکه انسان (RPE)

نگارش
فاطمه ناظم رعایا

استاد راهنما
دکتر زهرا-سهیلا سهیلی
دکتر عبدالخالق دیزجی

استاد مشاور
دکتر شهرام سمیعی

بهمن ۹۰

"حق استفاده از مفاد پایان نامه برای پژوهشگاه ملی مهندسی ژنتیک و زیست فناوری محفوظ است"

« سپاس و ستایش خدای را که نام هایش پاک، نعمت هایش سرشار و احسانش وافر است »

تقدیم به دو عشق پاک زندگی ام :

پدر بزرگوار و مادرم مهربانم

که مهرشان بنایی شد برای تلاش پر شورم در کسب دانش

تقدیم به همسر عزیزم که حامی و سنگ صبورم بوده است

تشکر و سپاسگزاری می کنم از :

جناب دکتر حمید احمدیه معاونت پژوهشی مرکز تحقیقات چشم دانشگاه شهید بهشتی که ما را از حمایت های همه جانبه خودشان بهره مند کردند.

اساتید راهنمای گرانقدرم سرکار خانم دکتر زهرا-سهیلا سهیلی و آقای دکتر عبدالخالق دیزجی به پاس تمام راهنمایی ها و زحمات بی شائبه و دلسوزانه خود در جهت به نتیجه رسیدن این پایان نامه داشته اند. جناب دکتر شهرام سمیعی که با مشاوره ها و راهنمایی های فکری و عملی خود نقش قابل توجهی را در پیشبرد هر چه بهتر این کار ایفا کردند.

کارشناس محترم گروه سرکارخانم شمیلا درویش علیپور که صبورانه اصول اولیه کار در آزمایشگاه و تکنیک کشت سلول را به من آموختند.

از همکار ارجمندم آقای باقری که در پیشبرد این رساله کمک های ارزشمندی به اینجانب داشته اند. از کارشناسان محترم آزمایشگاه بیوشیمی خانم ها عباسی، واصلی و گرشاسبی به خاطر همه زحمات و راهنمایی هایشان تشکر می کنم.

از خانواده ام به ویژه پدر و مادر گران قدرم و همسر عزیزم که همواره مشوق و حامی من در تحصیل علم و دانش هستند و شرایط و امکانات لازم را برایم فراهم می کنند، تشکر و قدردانی می کنم.

چکیده فارسی :

هدف: بافت پوششی رنگدانه دار شبکیه (RPE¹) به صورت تک لایه بین فوتورسپتور ها و رگ های خونی قرار گرفته است. سلول های RPE نقش مهمی را در حفظ و نگهداری عملکرد نورمال شبکیه به عهده دارد. PolyHEMA² یک پلیمر هیدروفوب است که مانع از اتصال سلول های پستانداران بر سطح خود می شود. این پلیمر نرم و انعطاف پذیر جزء اصلی ساختار لنز های تماسی است.

در مطالعه حاضر اثر پلیمر polyHEMA به عنوان بستر کشت سلولی بر روی رشد و تمایز سلول های پوششی رنگدانه دار شبکه انسان بررسی شد.

روش ها : سلول های RPE جدا شده از کره های چشم اجساد انسانی در سنین جنینی تا نوزادی زیر سه سال (که بیش از ۲۴ ساعت از زمان مرگ آن ها نگذشته بود) از بانک چشم جمهوری اسلامی ایران تهیه شد و در محیط DMEM/F12 غنی شده با ۱۰٪ سرم جنین گوساله (FBS) کشت داده شدند. پلیمر polyHEMA در اتانل ۹۵٪ تهیه شد (۱۲ mg/ml)، اجازه داده شد تا در زیر هود بیولوژیک خشک شود بعد از استریل شدن با UV، سطح پلیمر با PBS شسته شد. سلول های RPE در پاساژ ۲-۵ بر روی سطوح کشت کوت شده با پلیمر و سطوح کشت پلی استیرین (به عنوان کنترل) در ظروف کشت ۲۴ خانه تحت سه محیط DMEM/F12+30%AF, DMEM/F12+10%FBS, DMEM/F12 کشت شدند. مورفولوژی سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر در یک دوره زمانی مشخص بررسی شد. سرعت تکثیر و مرگ سلولی توسط الیزا بررسی شد. از تست MTT برای بررسی تعداد سلول های زنده استفاده شد. بررسی مارکر های سلول های RPE و مارکر های سلول های پروژنیاتور - عصبی به وسیله تکنیک ایمنوسیتوشیمی انجام شد. استخراج RNA از نمونه های کشت شده بر روی پلیمر و پلی استیرین انجام شد و به دنبال ساخت cDNA بررسی مارکر های سلول های RPE، مارکر های سلول های شبکیه و مارکر های سلول های پروژنیاتور - عصبی توسط تکنیک Real Time PCR بررسی شد.

نتایج: نتایج نشان می دهند که سلول های کشت شده بر روی پلیمر تشکیل تعداد زیادی کلنی می دهند که با گذشت زمان کلنی ها به یکدیگر متصل شده و تشکیل کلنی واحد بزرگی را می دهد. کلنی های پیگمانته توانای بازیابی در محیط پلی استیرین را دارند. تعداد سلول های زنده بر روی سطح پلیمر و پلی استیرین مشابه و مرگ سلولی بر روی پلیمر و پلی استیرین قابل چشم پوشی است اما تکثیر سلولی در نمونه های پلیمر خیلی کمتر از پلی استیرین است. بیان مارکر های سلول های RPE و سلول های پروژنیاتور - عصبی توسط ICC شناسای شد و بیان مارکر های سلول های RPE، سلول های شبکیه و سلول های پروژنیاتور - عصبی توسط Real Time PCR محاسبه گردید.

¹ Retinal Pigment Epitelum

² Poly 2 Hydroxy Etil Metacrylate

بحث و نتیجه گیری : polyHEMA یک پلیمر هیدروفوب غیر چسبنده است . وقتی سلول های RPE بر روی پلیمر کشت می شوند قادر به چسبیدن به سطح پلیت سلولی نیستند بنابر این به یکدیگر متصل می شوند و تشکیل تعداد زیادی کلنی می دهند . بعد از دو روز ، کلنی ها به شدت بزرگ و پیگمانته می شوند . بازبابی کلنی ها در سطح پلی استیرن، کشت تک لایه ای را حاصل می کند . پلیمر، القا کننده مرگ سلولی در سلول های RPE نبوده است و تکثیر نیز صورت نمی گیرد به نظر می رسد کشت سلول ها بر روی پلیمر، سلول ها را در فاز G0 قرار می دهد . بنابراین تکثیر سلولی کمتر از کنترل است . داده های ارائه شده در این تحقیق نشان دادند که، بیان مارکرهای سلول RPE در نمونه های سلول های کشت شده بر روی پلیمر حفظ ماهیت RPE توسط پلیمر را نشان می دهد و نیز بیان مارکر های سلول های پروژنیتری در سلول های کشت شده بر روی پلیمر نشان می دهد که پلیمر polyHEMA به منظور حفظ و گسترش سلول های پروژنیتری – عصبی مفید است.

کلید واژه : سلول های RPE ، پلیمر polyHEMA ، مایع آمیوتیک ، سلول های پروژنیتری

فهرست کلی

	عنوان	صفحه
۱	فصل اول : مقدمه	
۲۶	فصل دوم : بررسی منابع	
۳۰	فصل سوم : مواد و روش ها	
۵۸	فصل چهارم : نتایج	
۸۹	فصل پنجم : بحث ، نتیجه گیری و پیشنهادات	
۱۰۵	منابع و ماخذ	

فهرست تفصیلی

صفحه	عنوان
۱	فصل اول: مقدمه
۲	۱-۱: چشم
۲	۲-۱: شبکیه
۴	۳-۱: سلول های گانگلیونی
۴	THY1 : ۱-۳-۱
۵	۴-۱: سلول های دو قطبی
۵	PKC α : ۱-۴-۱
۶	۵-۱: سلول های آماکراین
۷	CRABP1,CRABP2: ۱-۵-۱
۷	۶-۱: سلول های افقی
۸	۷-۱: سلول های فوتورسپتور
۸	۸-۱: سلول های رنگدانه دار شبکیه (RPE)
۱۱	۱-۸-۱: مارکر های سلول های RPE
۱۱	۱-۱-۸-۱: سیتوکراتین
۱۲	۱-۱-۸-۱: سیتوکراتین ۸/۱۸
۱۲	RPE65 : ۲-۱-۸-۱
۱۳	۹-۱: بیماری های شبکیه چشم
۱۳	۱-۹-۱- بیماری (AMD)Age Related macula Degenerative
۱۴	۲-۹-۱: رتینیت پیگمنتوزا (RP)
۱۵	۱۰-۱: مهندسی بافت

۱۵	۱-۱۰-۱: داربست
۱۷	۱-۱۰-۱: بیومواد طبیعی
۱۷	۱-۱۰-۱-۱: پلیمر پروتئینی
۱۸	۱-۱۰-۱-۲: پلیمر پلی ساکارید
۱۸	۱-۱۰-۲: بیومواد سنتزی
۱۹	۱-۱۰-۲-۱: پلیمر polyHEMA
۲۱	۱-۱۰-۲: مایع آمینوتیک (AF)
۲۲	۱-۱: PAX6
۲۳	۱-۱۲: CHX10
۲۴	۱-۱۳: Nestin
۲۵	۱-۱۴: Tyrosinase
۲۶	فصل دوم مروری بر مطالعات انجام شده
۲۹	هدف از مطالعه
۳۰	فصل سوم: مواد و روش
۳۱	۳-۱: محلول ها
۳۱	۳-۱-۱: بافر PBS (Phosphat Bufferred Salin10x)
۳۱	۳-۱-۲: Fetal Bovine Serum (FBS)
۳۲	۳-۱-۳: Trypsin/EDTA
۳۲	۳-۱-۴: DMEM/F12
۳۳	۳-۱-۵: آنزیم دیسپاز
۳۳	۳-۱-۶: فانگوزین
۳۴	۳-۲: تشریح چشم
۳۵	۳-۲-۱: تعویض محیط کشت

۳۵	۲-۲-۳: پاساژ سلولی
۳۶	۳-۲-۳: فریز کردن سلولی
۳۷	۴-۲-۳: بازیابی سلولی
۳۷	۳-۳: پلیمر polyHEMA
۳۸	۴-۳: الیزای تکثیر سلولی
۴۰	۵-۳: الیزای مرگ سلولی
۴۲	۶-۳: MTT
۴۳	۷-۳: ایمنونوسیتوشیمی (ICC)
۴۶	۸-۳: استخراج RNA
۴۷	۱-۸-۳: سنجش RNA
۴۸	۱-۱-۸-۳: اسپکتوفوتومتری
۴۸	۲-۱-۸-۳: الکتروفورز با ژل آگارز
۴۸	۱-۲-۱-۸-۳: ژل آگارز ۱٪
۴۸	۲-۲-۱-۸-۳: TBE0.5X
۴۹	۳-۲-۱-۸-۳: Loading Dye
۵۰	۹-۳: طراحی پرایمر
۵۱	۱۰-۳: سنتز CDNA
۵۲	۱۱-۳: Conventional RT-PCR
۵۵	۱۲-۳: Real Time PCR
۵۷	۱-۱۲-۳: آنالیز داده ها
۵۸	فصل چهارم: نتایج
۵۹	۱-۴: بررسی مورفولوژی سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHENA در طی ۶ روز
۶۳	۲-۴: بازیابی سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHENA
۶۶	۳-۴: بررسی تکثیر سلولی در سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA
۶۷	۴-۴: بررسی تکثیر سلول های RPE بعد از بازیابی از روی پلیمر polyHEMA
۶۸	۵-۴: بررسی مرگ سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA
۷۰	۶-۴: بررسی تعداد سلول های زنده بر روی پلیمر polyHEMA توسط MTT
۷۱	۷-۴: ایمنونوسیتوشیمی ژنهای پروژنیتری و ژنهای مخصوص سلول RPE

۷۸	Conventional PCR: ۸-۴
۷۹	Real Time PCR: ۹-۴
۷۹	۱-۹-۴ : منحنی استاندارد
۸۳	۲-۹-۴ :نموادارهای بیان کمی ژن ها

۱۹	فصل پنجم: بحث و نتیجه گیری
۹۰	۱-۵: بحث
۱۰۴	پیشنهادات
۱۰۵	فهرست منابع

فهرست جداول

۴۶	جدول ۱-۳: آنتی بادی های اولیه و ثانویه
۵۱	جدول ۲-۳: میکس اولیه تهیه شده برای سنتز CDNA
۵۱	جدول ۳-۳: میکس ثانویه تهیه شده برای سنتز CDNA
۵۲	جدول ۴-۳: مواد لازم جهت انجام Conventional PCR
۵۳	جدول ۵-۳: برنامه دمایی Conventional PCR برای ژن GAPDH
۵۳	جدول ۶-۳: برنامه دمایی Conventional PCR برای ژن THY1,Nestin,PKC α
۵۳	جدول ۷-۳: دستور برنامه دمایی Conventional PCR برای ژن PAX6
۵۴	جدول ۸-۳: برنامه دمایی Conventional PCR برای ژن CRABP1,CRABP2
۵۴	جدول ۹-۳: برنامه دمایی Conventional PCR برای ژن Tyrosinase
۵۴	جدول ۱۰-۳: برنامه دمایی Conventional PCR برای ژن CHX10
۵۵	جدول ۱۱-۳: دستور میکس Real Time
۵۵	جدول ۱۲-۳: برنامه دمایی Real Time PCR برای ژن GAPDH
۵۶	جدول ۱۳-۳: برنامه دمایی Real Time PCR برای ژن THY1
۵۶	جدول ۱۴-۳: برنامه دمایی Real Time PCR برای ژن Tyrosinase
۵۶	جدول ۱۵-۳: برنامه دمایی Real Time PCR برای ژن CRABP1
۵۶	جدول ۱۶-۳: برنامه دمایی Real Time PCR برای ژن PKC α ,Nestin, PAX6,CRABP2

۷۱	جدول ۴-۱: ایمونوسیتوشیمی مربوط به سیتوکراتین
۷۳	جدول ۴-۲: ایمونوسیتوشیمی مربوط به RPE65
۷۴	جدول ۴-۳: ایمونوسیتوشیمی مربوط به پروتئین Pax6
۷۵	جدول ۴-۴: ایمونوسیتوشیمی مربوط به پروتئین Chx10

فهرست شکل ها و نمودارها

شکل ها

۳	شکل ۱-۱: لایه های مختلف شبکیه چشم
۳	شکل ۱-۲: ورود نور در لایه های مختلف شبکیه
۱۳	شکل ۱-۳: از بین رفتن دید مرکزی در بیماری AMD
۲۰	شکل ۱-۴: نمای فیزیکی پلیمر polyHEMA
۵۹	شکل ۴-۱: سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA بعد از ۲ ساعت
۶۰	شکل ۴-۲: سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA بعد از ۲۴ ساعت
۶۰	شکل ۴-۳: سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA بعد از ۴۸ ساعت
۶۱	شکل ۴-۴: سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA بعد از ۷۲ ساعت
۶۲	شکل ۴-۵: سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA بعد از ۹۶ ساعت
۶۲	شکل ۴-۶: سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA بعد از ۱۲۰ ساعت
۶۳	شکل ۴-۷: سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA بعد از ۱۴۴ ساعت
۶۴	شکل ۴-۸: بازیابی سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA بعد از ۲۴ ساعت
۶۴	شکل ۴-۹: بازیابی سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA بعد از ۴۸ ساعت
۶۵	شکل ۴-۱۰: بازیابی سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA بعد از ۷۲ ساعت
۶۵	شکل ۴-۱۱: بازیابی سلول های RPE کشت شده بر روی پلیمر polyHEMA بعد از ۹۶ ساعت
۷۲	شکل ۴-۱۲: ایمونوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین سیتوکراتین در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA همراه با ۱۰٪ FBS
۷۲	شکل ۴-۱۳: ایمونوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین سیتوکراتین در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA همراه با ۳۰٪ AF
۷۲	شکل ۴-۱۴: ایمونوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین سیتوکراتین در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA

- ۷۳ شکل ۴-۱۵: ایمنوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین RPE65 در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA همراه با ۱۰٪ FBS
- ۷۳ شکل ۴-۱۶: ایمنوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین RPE65 در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA همراه با ۳۰٪ AF.
- ۷۴ شکل ۴-۱۷: ایمنوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین Pax6 در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA همراه با ۱۰٪ FBS
- ۷۴ شکل ۴-۱۸: ایمنوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین Pax6 در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA همراه با ۱۰٪ FBS
- ۷۵ شکل ۴-۱۹: ایمنوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین Pax6 در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA همراه با ۳۰٪ AF
- ۷۵ شکل ۴-۲۰: ایمنوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین Pax6 در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA
- ۷۶ شکل ۴-۲۱: ایمنوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین Chx10 در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA همراه با ۱۰٪ FBS
- ۷۶ شکل ۴-۲۲: ایمنوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین Chx10 در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA همراه با ۳۰٪ AF
- ۷۶ شکل ۴-۲۳: ایمنوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین Chx10 در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA
- ۷۷ شکل ۴-۲۴: ایمنوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین Nestin در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA همراه با ۱۰٪ FBS
- ۷۷ شکل ۴-۲۵: ایمنوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین Nestin در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA همراه با ۳۰٪ AF
- ۷۸ شکل ۴-۲۶: ایمنوسیتوشیمی سلول های RPE; برای شناسایی پروتئین Nestin در سلول های کشت شده بر روی polyHEMA
- ۷۸ شکل ۴-۲۷: الکتروفورز مربوط به ژن های PKC α , GAPDH, PAX6, CRABP2, Tyrosinase, Nestin, THY1
- ۷۹ شکل ۴-۲۸: الکتروفورز مربوط به ژن ها CRABP1, CHX10
- ۸۰ شکل ۴-۲۹: منحنی استاندارد رسم شده برای CRABP1
- ۸۰ شکل ۴-۳۰: منحنی استاندارد رسم شده برای ژن CRABP2
- ۸۰ شکل ۴-۳۱: منحنی استاندارد رسم شده برای ژن GAPDH

- شکل ۴-۳۲: منحنی استاندارد رسم شده برای ژن PKC α ۸۱
- شکل ۴-۳۳: منحنی استاندارد رسم شده برای ژن Tyrosinase ۸۱
- شکل ۴-۳۴: منحنی استاندارد رسم شده برای ژن CHX10 ۸۱
- شکل ۴-۳۵: منحنی استاندارد رسم شده برای ژن Nestin ۸۲
- شکل ۴-۳۶: منحنی استاندارد رسم شده برای ژن THY1 ۸۲
- شکل ۴-۳۷: منحنی استاندارد رسم شده برای ژن PAX6 ۸۲

نمودارها

- نمودار ۴-۱: بررسی الیزای تکثیر سلولی ۶۷
- نمودار ۴-۲: بررسی الیزای تکثیر سلولی بعد از بازیابی سلول ها از polyHEMA ۶۸
- نمودار ۴-۳: بررسی الیزای مرگ سلولی ۶۹
- نمودار ۴-۴: بررسی تعداد سلول های زنده توسط MTT ۷۰
- نمودار ۴-۵: بررسی بیان کمی ژن ها در حالت FBS پلیمر نسبت به FBS پلی استیرن ۸۳
- نمودار ۴-۶: بررسی بیان کمی ژن ها در حالت DMEM پلیمر نسبت به DMEM پلی استیرن ۸۵
- نمودار ۴-۷: بررسی بیان کمی ژن ها در حالت AF ۳۰٪ پلیمر نسبت به AF ۳۰٪ پلی استیرن ۸۶
- نمودار ۴-۸: بررسی بیان کمی ژن ها در حالت FBS,AF پلیمر و FBS,AF پلی استیرن نسب ۸۷
- DMEM پلی استیرن

فصل اول

مقدمه

۱-۱ چشم :

در طی روند تکاملی موجودات زنده چشم نیز مانند دیگر اندام ها از ساده ترین نوع خود در موجودات ابتدایی به پیچیده ترین و مجهزترین ساختارها برای جذب و پردازش نور و تبدیل آن به تصاویر قابل مشاهده نظیر آنچه که انسان از آن برخوردار است، تکامل پیدا کرده است. در اکثر مهره داران عملکرد چشم به این صورت است که نور پس از ورود به داخل چشم بر روی لایه ای از سلول های حساس به نور به نام شبکیه در پشت چشم تابانده می شود. سلول های مخروطی و استوانه ای موجود در شبکیه نور را گرفته و آن را به سیگنال های عصبی تبدیل می کنند. این سیگنال ها سپس از طریق عصب بینایی به مغز فرستاده می شوند. چشم هایی با این عملکرد، ساختاری کروی دارند که درون آن ها با ماده ای شفاف و ژلاتینی به نام مایع زجاجیه^۱ (vitreous humour) و نیز یک لنز با قابلیت تنظیم پر شده است. میزان نوری که وارد چشم می شود به واسطه انقباض و انبساط ماهیچه های عنبیه که منجر به تغییر قطر مردمک می گردد، تنظیم می شود (Rama,2008).

چشم در پستانداران از جمله انسان اندامی کروی شکل به قطر حدود ۲۴ میلی متر است که در حفره ای به نام کاسه چشم در جمجمه واقع شده و توسط ماهیچه هایی در این ناحیه حفظ و حرکاتش کنترل می شود. همچنین لایه ضخیمی از بافت چربی چشم را در بر می گیرد که وظیفه محافظت از چشم را بر عهده دارد. چشم از سه لایه اصلی قرنیه، شبکیه و صلبیه تشکیل شده است. شبکیه در پشت چشم مابین صلبیه و زجاجیه قرار دارد و مسئول جمع آوری نور است. ماکولا قسمت مرکزی و خلفی شبکیه و حاوی بیشترین تجمع سلول های فوتورسپتوری و مسئول بینایی دقیق و با دقت بالا در چشم است (نوبین).

۱-۲ شبکیه :

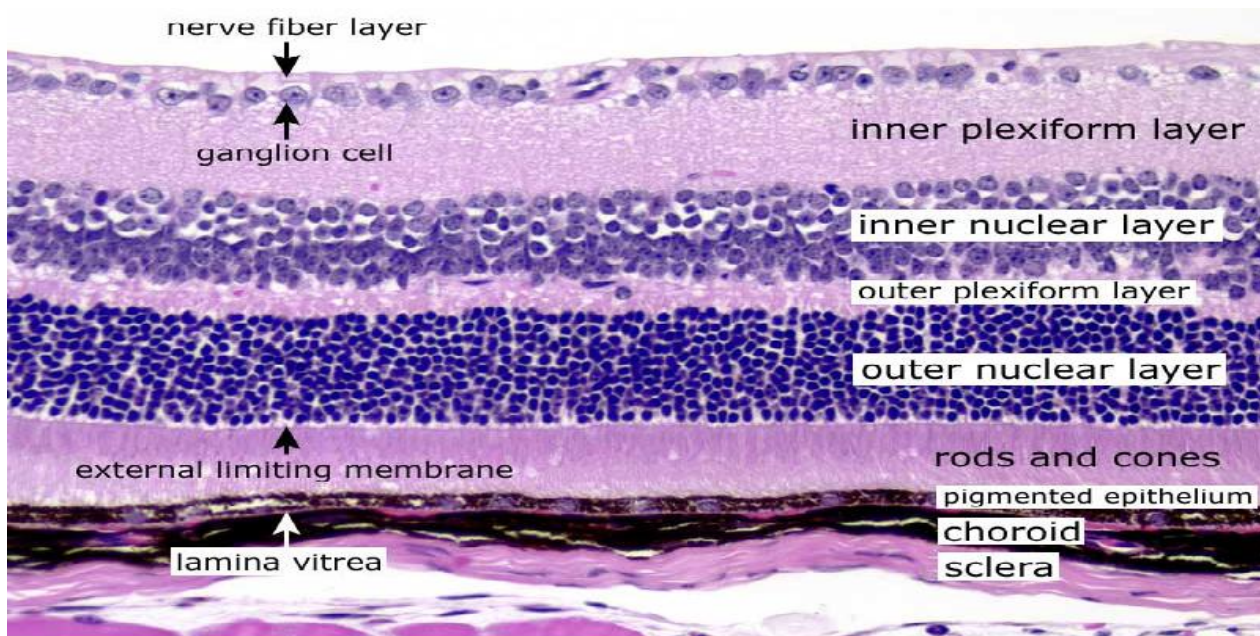
شبکیه بافت حساس به نور است که در قسمت خلفی چشم وجود دارد. و پس از دریافت نور آبشاری از وقایع شیمیایی و الکتریکی در آن ایجاد می شود که بالاخره به صورت پالس عصبی به مغز فرستاده و تصویر ایجاد می شود. در مهره داران در طی دوران جنینی شبکیه و عصب بینایی از تکامل مغز ایجاد می شوند در نتیجه به عنوان بخشی از سیستم عصبی مرکزی به شمار می آیند. شبکیه از سلول های گانگلیون، آماکرین دوقطبی، افقی، فوتورسپتور و پوششی رنگدانه ای تشکیل شده است که این سلول ها در سه لایه مجزا قرار می گیرند :

- ۱) لایه داخلی : nerve fiber layer (حاوی اکسون گانگلیون) ganglion cell layer (ایجاد کننده رشته عصبی) (حاوی هسته سلول های گانگلیون و اکسون عصب های بینایی)
- ۲) لایه میانی : inner plexiform layer (سیناپس های بین سلول های گانگلیون و دوقطبی و آماکرین ها در این لایه رخ می دهد), inner nuclear layer (اغلب سلول های دو قطبی در این لایه وجود دارند) ,

¹ vitreous humour

outer plexiform layer (سیناپس ها بین سلول های فوتو رسپتور هاو دو قطبی ها رخ می دهد) , outer limiting membrane , nuclear layer (این لایه شامل سلول های دو قطبی, آماکرینی و افقی است).

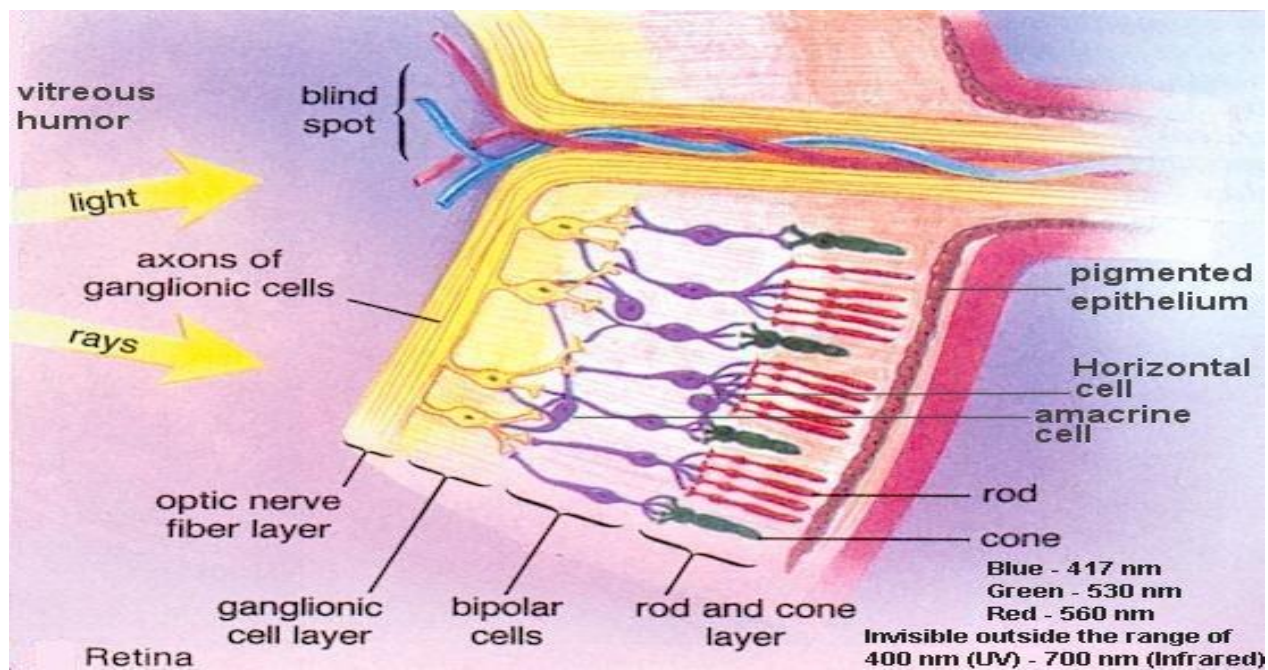
(۳) لایه خارجی (photoreceptor layer , RPE cell) (Lamba,2008 ; Strauss,2005)

www.Deltagen Inc. com

© Deltagen Inc.

شکل ۱-۱: لایه های مختلف شبکیه

شکل ۱-۲: ورود نور در لایه های مختلف شبکیه

۱-۳ سلول های گانگلیون :

سلول های گانگلیونی نوعی نرون هستند که در داخلی ترین لایه چشم قرار دارند و از طریق دو نرون واسط یعنی سلول های دوقطبی و آماکرینی اطلاعات بینایی را از گیرنده نوری دریافت می کند و به چندین ناحیه در تالاموس - هیپوتالاموس و مغز میانی انتقال می دهند. سلول های گانگلیونی به طور قابل توجه از نظر اندازه ارتباطات سلولی و پاسخ به تحریکات بینایی متنوعند ولی تمام آن ها یک خصوصیت مشترک دارند و آن وجود یک اکسون بلند است که تا مغز کشیده شده است. این اکسون، عصب بینایی، کیاسم بینایی و دستگاه بینایی را بوجود می آورد. حدود ۱/۲ تا ۱/۵ میلیون سلول گانگلیون در شبکه چشم انسان وجود دارد. با توجه به ۱۰۵ میلیون گیرنده نوری در شبکه به طور متوسط هر سلول گانگلیون از حدود ۱۰۰ سلول استوانه ای و مخروطی پیام دریافت می کند. البته این اعداد در بین افراد وابسته به موقعیت سلولها در شبکه تا حد زیادی متفاوتند. در مرکز شبکه یک گیرنده نوری با ۵ سلول گانگلیون در ارتباط است در حالی که در انتها یک سلول گانگلیون از هزاران گیرنده نوری اطلاعات را دریافت می کند. در هنگام استراحت سلول ها به طور خودکار پتانسیل عمل رابه میزان پایه ایجاد می کنند. تحریک این سلول ها منجر به میزان افزایش پتانسیل عمل و مهار آن ها منجر به کاهش میزان پتانسیل عمل می شود. بیشتر این سلول ها تولید کننده گلوتامات هستند و تعداد کمی هم ممکن است از نیتریک اکسید به عنوان انتقال دهنده عصبی یا تنظیم کننده عصبی استفاده کنند (neuronbank; wikipedia).

۱-۳-۱ THY1 :

نام دیگر این ژن CD90 است که توسط گانگلیونها بیان می شود. این ژن، گلیکو پروتئینی را کد می کند که حفاظت شده است، ۲۵-۳۷ کدجرم دارد و به مقدار زیادی N گلیکوزیله است و از طریق گلیکوفسفاتیدیل اینوزیتول به غشاء لنگر انداخته است. این گلیکو پروتئین یک دومین ایمونو گلوبین V شکل دارد. این پروتئین در بسیاری از انواع سلول ها از جمله سلول های T، تیموسیت ها، سلول های اندوتلیالی و فیبروبلاست بیان می شود. Thy1 به عنوان پروتئین نشانگر انواع سلول های بنیادی و اکسون نورون های بالغ مورد استفاده است. این پروتئین در سیستم عصبی، غالباً نرونها دیده می شود اما برخی از سلول های گلیالی نیز در آخر مرحله ی تمایزشان آنرا بیان می کنند. بیان ترجیحی Thy1 در سیناپتوزوم ها و حضور آن در نرون ها همراه سیناپتوزوم ها و بلوغ شیمیایی و مورفولوژیکی مغز بیانگر نقش Thy1 در تشکیل سیناپس می باشد. (Wikipedia; Genomics 3) Thy1 همچنین بر روی مورفولوژی، تکثیر و مهاجرت و تمایز فیبرو بلاستها اثر دارد و نیز در رشد زایده های نرونی، باز تولید عصب - آپاپتوز - متاستاز - التهاب و فیروز دخالت دارد. عملکرد Thy1 کاملاً شناخته شده است اما احتمالاً در میانکش سلول - سلول و سلول - ماتریکس نقش دارد (Seki,1985; wikipedia).

۱-۴ سلول های دو قطبی:

سلول های دو قطبی نرون هایی بین فوتورسپتور و سلول های گانگلیونی هستند که پیام عصبی را از فوتورسپتور دریافت و به طور مستقیم یا غیر مستقیم به سلول های گانگلیونی می فرستند. این سلول ها بر اساس مورفولوژی، خصوصیات بیوشیمیایی، عملکرد و غیره در گروه های متفاوتی تقسیم بندی می شوند. این سلول ها قادر هستند با سلول های فوتورسپتور مخروطی یا استوانه ای سیناپس داشته باشند (بر اساس نوع عشان تنها با یکی از این دو نوع سیناپس دارند). آن ها بر اساس نوع فوتورسپتوری که با آن سیناپس دارند به دو گروه دو قطبی مخروطی و دو قطبی استوانه ای تقسیم شده اند که از نظر مورفولوژی تاکنون ۱۰ نوع مختلف دو قطبی مخروطی و تنها یک نوع دو قطبی استوانه ای در شبکیه موش شناخته شده است. یکی از تفاوت های بیوشیمیایی بین دو نوع سلول دو قطبی مخروطی و استوانه ای حضور میزان فراوان ایزومر α آنزیم Pkc در سلول های دو قطبی استوانه ای است در حالی که در سلول های دو قطبی مخروطی وجود ندارند هم چنین سلول های دو قطبی قادر به دریافت سیناپس از سلول های افقی نیز هستند. این سلول ها سیناپس های دریافتی از فوتورسپتور ها یا سلول های افقی را به گانگلیون ها به صورت مستقیم یا غیر مستقیم (به واسطه آماکرین ها) می فرستند. سلول های دو قطبی استوانه ای نمی توانند به صورت مستقیم با گانگلیون ها در تماس باشند آن ها ابتدا پیام خود را از طریق پالس به سلول های آماکرینی می دهند سپس پیام مورد نظر یا به طور مستقیم از طریق آماکرین ها یا با فعال شدن دو قطبی مخروطی توسط آماکرین ها به گانگلیونها منتقل می شود. در تاریکی فوتورسپتور ها گلو تامات را آزاد می کنند که موجب خاموش شدن سلول های دو قطبی می شود (Morrow, 2008).

۱-۴-۱ PKC α :

Pkc یک پروتئین سیتوپلاسمی است که دارای عملکرد در فرایند های فیزیولوژیک و پاتوفیزیولوژیک در شبکیه است که نقش مهمی در انتقال سیگنال دارد. Pkc α یک مارکر سیتوپلاسمی در سلول های دو قطبی (bipolar) است. نام دیگر این پروتئین PRKCA است که به طور اختصاصی در جسم سلولی و به میزان فراوان تری در دندریت های منشعب شده وجود دارد. در حالی که هیچ یک از دیگر ایزوفرم های Pkc در سلول های دو قطبی یافت نشده است و به همین دلیل به عنوان مارکر اختصاصی برای شناسایی سلول های دو قطبی از نوع استوانه ای استفاده می شود. Pkc α در سلول های دو قطبی استوانه ای به میزان فراوانی وجود دارد در حالی که این پروتئین در سلول های دو قطبی مخروطی وجود ندارد (Usuda, 1991).

Pkc α جزو خانواده ی سرین / ترئونین کینازها است که برای فعال شدن به یون Ca^{2+} و پیامبر دوم DAG (دی آسیل گلیسرول) و فسفاتیدیل کولین نیازمند است. اعضا این خانواده طیف وسیعی از پروتئین ها را

فسفریله می کنند و در مسیر های سیگنالینگ سلول های در حال تقسیم دخالت دارند. اعضا این خانواده نقش مهمی در ارتباطات سلولی، انتقالات سلولی و کتترالات سلولی دارند. این آنزیم از کیناز های بسیار مهم در مسیر سیگنالی است که با فسفریله کردن پروتئین های خاص موجود در مسیر سیگنالی، عملکرد آن ها را تغییر داده و به این ترتیب فرایند فیزیولوژیکی و متابولیکی درون سلول را تنظیم می کند. به عنوان مثال یکی از فعالیت هایی که $PKC\alpha$ وابسته به یون Ca در سلول های دو قطبی انجام می دهد تنظیم تشکیل و سازمان دهی فیلافت اکتین در محل سیناپس سلولی است که این عمل در ایجاد تغییرات مورفولوژیکی متناسب با نوع پاسخ به شرایط مختلف تاریکی یا مواجه با نور در پایانه های سیناپسی سلول دو قطبی ضروری است. همچنین این سلول ها برای عملکرد خاص خود به دو دسته سلول خاموش و روشن تقسیم می شوند. سلول های روشن آن دسته از سلول های دو قطبی هستند که در نتیجه پاسخ فتورسپتورها به نور فعال می شوند به این صورت که در پاسخ به نور فتورسپتورها هایپرپلاریزه شده و رها سازی گلوتامات کم می شود. این سلول ها که در تاریکی هایپرپلاریزه بودند دپلاریزه و فعال می شوند. همه ی سلول های دو قطبی استوانه ای از نوع روشن هستند و سلول های خاموش آن هایی هستند که در نتیجه ی پاسخ فتورسپتور به نور غیر فعال می شوند به این صورت که وقتی در پاسخ به نور فتورسپتور ها هایپرپلاریزه شده و رها سازی گلوتامات کم می شود (Usuda,1991).

۱-۵ سلول های آماکرینی:

سلول های آماکرینی نرون های هستند که در قسمت میانه شبکه در لایه هسته ای داخلی و لایه سلول های گانگلیونی شبکه است. این نرون ها با اکسون های سلول های دو قطبی و دندریت سلول های گانگلیونی سیناپس دارند و ۷۰٪ پیام عصبی توسط سلول های گانگلیونی از طریق این نرون ها فرستاده می شود. آماکرین ها از نظر مورفولوژی، بیوشیمیایی، عملکرد و پراکندگی در شبکه متنوعند. هر سلول با توجه به مورفولوژی خاص خود عملکرد متفاوت و اختصاصی از سلول مجاور خود ایفا می کند. ۴۰ نوع از این سلول ها شناخته شده است که اغلب اکسون خود را از دست داده اند (Christy Job,1998). هر نوع سلول با نوع خاصی از سلول دو قطبی در تماس است و هر کدام ناقل عصبی خاص خود را رها می کند. از نظر مورفولوژی این سلول ها دندریت گسترده دارند. این سلول ها همانند سلول های افقی نقش مهاری دارند در واقع این سلول ها مکمل عملکرد سلول های افقی هستند و با ترشح ناقل عصبی Gly, GABA پیام در یافتی از سلول های دو قطبی را مهار می کنند که این مهار تحت مکانیسم به نام Lateral inhibition است که برای کتتراست و وضوح تصویر لازم است. نقش دیگر این سلول ها تنظیم حساست دید در نور کم است. همه سلول های آماکرینی به عنوان میانجی سیگنال دریافتی از سلول های استوانه ای در نور کم